

null

ROZSUDEK SOUDNÍHO DVORA (čtvrtého senátu)

6. října 2022 (*)

„řízení o předběžné otázce – Daně – Daň z přidané hodnoty (DPH) – Směrnice 2006/112/ES – Poskytování služeb za úplatu – Osvobození od daně – Článek 135 odst. 1 písm. b) – Poskytování údržby – Subparticipační dohoda“

Ve věci C-250/21,

jejímž předmětem je žádost o rozhodnutí o předběžné otázce na základě článku 267 SFEU, podaná rozhodnutím Naczelnego Sądu Administracyjnego (Nejvyšší správní soud, Polsko) ze dne 27. října 2020, došlým Soudnímu dvoru dne 21. dubna 2021, v řízení

Szef Krajowej Administracji Skarbowej

proti

O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentowany przez O S. A.,

SOUDNÍ DVŮR (čtvrtý senát),

ve složení C. Lycourgos, předseda senátu, S. Rodin, J.-C. Bonichot, L. S. Rossi a O. Spineanu-Matei (zpravodajka), soudci,

generální advokátka: L. Medina,

vedoucí soudní kanceláře: M. Ferreira, vrchní radová,

s přihlédnutím k písemné části řízení a po jednání konaném dne 24. března 2022,

s ohledem na vyjádření předložená:

- za Szefa Krajowej Administracji Skarbowej B. Kołodziejem, D. Pach a T. Wojciechowskim,
- za polskou vládu A. Kramarczyk-Szaździškou a B. Majczynou, jako zmocněnci,
- za Evropskou komisi A. Armenia, B. Sasinowskou a M. Siekierzyškou, jako zmocněnkyněmi,

po vyslechnutí stanoviska generální advokátky na jednání konaném dne 12. května 2022,

vydává tento

Rozsudek

1 Žádost o rozhodnutí o předběžné otázce se týká výkladu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty (Úř. věst. 2006, L 347, s. 1, dále jen „směrnice o DPH“).

2 Tato žádost byla podána v rámci sporu, v němž proti sobě stojí Szef Krajowej Administracji Skarbowej (předseda Národní daňové správy, Polsko) (dále jen „daňový úřad“) a O. Fundusz Inwestycyjny Zamknięty reprezentovaný přes O S. A. (dále jen „fond O“) ve věci kvalifikace služeb poskytovaných na základě subparticipační dohody pro účely osvobození od daně z přidané hodnoty (DPH).

Právní rámec

Unijní právo

3 Článek 2 odst. 1 písm. c) směrnice o DPH stanoví:

„Předmětem DPH jsou tato plnění:

[...]

c) poskytnutí služby za úplatu uskutečněné v rámci členského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.“

4 Článek 24 odst. 1 této směrnice stanoví:

„Poskytnutím služby“ se rozumí každé plnění, které není dodáním zboží.“

5 Článek 135 odst. 1 písm. b) uvedené směrnice stanoví:

„Členské státy osvobodí od daně tato plnění:

[...]

b) poskytnutí a sjednání úvěrů a správa úvěrů osobou, která je poskytl.“

Vnitrostátní právo

Zákon o DPH

6 Článek 43 odst. 1 ustawy o podatku od towarów i usług (zákon o dani ze zboží a služeb) ze dne 11. března 2004 (Dz. U. z roku 2004, č. 54, částka 535), ve znění použitelném na spor v původním řízení (dále jen „zákon o DPH“), stanoví:

„Od daně jsou osvobozeny:

[...]

38) služby spočívající v poskytování úvěrů nebo peněžních půjček a služby spočívající ve sjednávání úvěrů nebo peněžních půjček a také správa úvěrů nebo peněžních půjček osobou, která úvěr nebo peněžitou půjčku poskytl;

39) služby spočívající v poskytování jistot, záruk a jiných zajištění pro finanční a pojišťovací činnosti, a zprostředkovatelské služby týkající se těchto služeb, jakož i správa úvěrových záruk entitou poskytující tyto úvěry nebo půjčky.

[...]“

Zákon o investičních fondech a správě alternativních investičních fondů

7 §lánek 183 odst. 4 ustawy o funduszach inwestycyjnych i zarz?dzaniu alternatywnymi funduszami inwestycyjnymi (zákon o investičních fondech a správě alternativních investičních fondů) ze dne 27. května 2004 (Dz. U. z roku 2004, ?l. 146, ?ástka 1546), ve znění použitelném na spor v p?vodním ?ízení (dále jen „zákon o investičních fondech“), stanoví:

„Dohoda o p?evodu všech pln?ní p?jímaných p?vodcem sekuritizace nebo oprávněným ze sekuritizovaných pohledávek z určitého seskupení pohledávek nebo z určitých pohledávek (subparticipační dohoda) ve prospěch fondu musí obsahovat povinnost t?chto osob p?evést ve prospěch fondu:

- 1) požitky ze sekuritizovaných pohledávek v plném rozsahu;
- 2) ?ástky jistiny ze sekuritizovaných pohledávek;
- 3) ?ástky získané na základě výkonu zajištění sekuritizovaných pohledávek – v p?ípadě, kdy k uspokojení p?vodce sekuritizace nebo oprávněného ze sekuritizovaných pohledávek došlo ze zajištění.“

Spor v p?vodním ?ízení a p?edběžná otázka

8 Fond O je nestandardizovaným sekuritizačním fondem ve smyslu ?lánku 183 a následujících zákona o investičních fondech a správě alternativních investičních fondů ve znění použitelném na spor v p?vodním ?ízení. Vzhledem k tomu, že tento fond zamýšlel uzavření subparticipačních dohod s bankami nebo investičními fondy, zaslal polskému ministru financí žádost o individuální výkladové stanovisko k ?l. 43 odst. 1 bodem 38 a 39 zákona o DPH, aby zjistil, zda pln?ní, která musí poskytovat jakožto subparticipant na základě t?chto dohod, mohou být osvobozena od DPH z hlediska tohoto ustanovení.

9 Podle fondu O se uzavřením subparticipační dohody p?vodce zavazuje p?evést na subparticipanta všechny výnosy z pohledávek specifikovaných v této dohodě za smluvně sjednanou úplatu, kterou obdrží od posledně uvedeného od okamžiku uzavření uvedené dohody. Dluhové cenné papíry z?stávají součástí aktiv p?vodce. Rozdíl mezi finanční ?ástkou vyplacenou p?vodci a ?ástkou získanou subparticipantem po dobu trvání smlouvy p?edstavuje jeho odm?nu. Mechanismus subparticipace tak plní dvojí funkci, a sice funkci úv?rového nástroje, jelikož p?vodce p?edem obdrží likvidní prostředky jako protihodnotu za svůj závazek p?evést výnosy z dotčených pohledávek na subparticipanta, a dále funkci krytí rizika v rozsahu, v němž jsou tyto likvidní prostředky zbaveny úv?rového rizika spojeného s uvedenými pohledávkami.

10 Podle názoru fondu O jsou tudíž služby poskytované na základě subparticipačních dohod osvobozeny od DPH na základě ?l. 43 odst. 1 bodem 38 a 39 zákona o DPH, a to bu? jako finanční nástroje obdobné úv?rovým smlouvám, nebo jako služby zajišťující p?evzetí rizika platební neschopnosti dlužník?

11 V individuálním výkladovém stanovisku ze dne 30. prosince 2015 měl polský ministr financí naopak za to, že subparticipační dohoda nem?že být postavena na rove? úv?rové smlouvě, jelikož zaprvé pohledávka, která je p?edmětem dohody, z?stává součástí aktiv p?vodce, zadruhé subparticipační dohoda obsahuje na rozdíl od úv?rové smlouvy jasnou specifikaci p?vodu prostředků sloužících k uspokojení subparticipanta a zat?etí v p?ípadě úpadku dlužníka nemá subparticipant nárok na pohledávku v?i p?vodci týkající se vyplacení zbývajících dlužných ?ástky. Subparticipační dohoda, jejímž p?edmětem je právo ú?asti na zvláštních platbách, které se

převodce zavazuje převést na subparticipanta, tudíž nezahrnuje činnosti obdobné činnostem uvedeným v čl. 43 odst. 1 bod 38 zákona o DPH.

12 Kromě toho podle názoru polského ministra financí není v případě, kdy subparticipant poskytuje své služby, poskytnuta žádná jistota, záruka nebo jiné zajištění ve prospěch převodce, takže na jeho činnost se nevztahuje ani čl. 43 odst. 1 bod 39 zákona o DPH.

13 Podle polského ministra financí se na operace popsané fondem O v jeho žádosti o individuální výkladové stanovisko nevztahovalo žádné z osvobození od DPH stanovených v čl. 43 odst. 1 bodech 38 a 39 zákona o DPH a tyto operace měly podléhat základní sazbě ve výši 23 %.

14 Fond O podal k Wojewódzkiemu Sądowi Administracyjnemu w Warszawie (Vojvodský správní soud ve Varšavě, Polsko) žalobu proti individuálnímu výkladovému stanovisku ze dne 30. prosince 2015.

15 Rozsudkem ze dne 25. května 2017 tento soud toto výkladové stanovisko zrušil. Rozhodl, že subparticipační dohoda je finančním nástrojem obdobným úverovým smlouvám, jehož hlavním cílem je financovat převodce a zajistit mu okamžitý přístup ke kapitálu s povinností vrátit jej. Skutečnost, že pohledávka zůstává součástí aktiv převodce, je podle tohoto soudu s ohledem na hospodářský cíl dohody irelevantní. Uvedený soud má za to, že jako protiplnění za převod prostředků na převodce je subparticipantovi poskytnuta hospodářská výhoda ve formě přímých příspěvků částku vloženého kapitálu. Takové plnění je podle něj osvobozeno od DPH na základě čl. 43 odst. 1 bodu 38 zákona o DPH z důvodu, že splňuje podstatné znaky poskytnutí úveru. Naproti tomu má tento soud za to, že vzhledem k tomu, že na základě subparticipační dohody není poskytnuta žádná jistota, záruka nebo jiné zajištění ve prospěch převodce, osvobození stanovené v čl. 43 odst. 1 bod 39 zákona o DPH se v projednávaném případě neuplatní.

16 Daňový úřad podal proti tomuto rozsudku kasační opravný prostředek k předkládajícímu soudu, kterým je Naczelny Sąd Administracyjny (Nejvyšší správní soud, Polsko).

17 Tento soud upřesňuje, že čl. 43 odst. 1 bod 38 zákona o DPH provádí čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH do polské právní úpravy.

18 Podle uvedeného soudu je z hospodářského hlediska taková dohoda, jako je subparticipační dohoda, o kterou se jedná ve věci v původním řízení, finanční službou, jejímž hlavním cílem je zajistit převodci využití poskytnutých prostředků za vyplacení subparticipantovi částek odpovídajících hodnotě výnosů pocházejících z dotčených pohledávek. Tento soud má za to, že subparticipační dohoda má tedy obdobnou povahu jako úverová smlouva, na jejímž základě dlužník získá od věřitele finanční prostředky, které je oprávněn využít podle svého uvážení a zavazuje se je splácet po dobu trvání smlouvy. Podobně jako věřitel obdrží subparticipant kromě poskytnutého financování i výhodu ve formě peněžních toků vyšších než vložený kapitál.

19 Předkládající soud nicméně uvádí, že subparticipační dohoda vykazuje určité zvláštnosti, které ji odlišují od úverové smlouvy a na které klade z valné části důraz polský ministr financí v individuálním výkladovém stanovisku. Tento soud si tedy klade si otázku, zda jsou tyto zvláštnosti takové povahy, že brání tomu, aby subparticipační dohody mohly být kvalifikovány jako „úverové smlouvy“ pro účely DPH.

20 Za těchto podmínek se Naczelny Sąd Administracyjny (Nejvyšší správní soud) rozhodl přerušit řízení a položit Soudnímu dvoru následující předběžnou otázku:

„Musí být čl. 135 odst. 1 písm. b) [směrnice o DPH] vykládán v tom smyslu, že se osvobození od

dan?, které toto ustanovení stanoví pro plnění týkající se poskytnutí a sjednání úvr? nebo správy úvr?, vztahuje na subparticipační dohodu, jak je popsána ve v?ci v p?vodním ?ízení“

K p?edb?žné otázce

21 Úvodem je třeba poznamenat, že i když p?edb?žná otázka formálně uvádí t?i plnění osvobozená od DPH na základ? ?l. 135 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH, a sice poskytnutí, sjednání a správa úvr?, z p?edkládacího rozhodnutí vyplývá, že pochybnosti p?edkládacího soudu se týkají p?edevším p?ípadné kvalifikace subparticipační dohody jako plnění spo?ívajícího v poskytnutí úvr?u ve smyslu tohoto ustanovení.

22 Za t?chto podmínek je třeba položenou otázku chápat tak, že jejím cílem je zjistit, zda ?l. 135 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že pojem „poskytnutí úvr?“ ve smyslu tohoto ustanovení se vztahuje na služby poskytované subparticipantem na základ? subparticipační dohody, které spo?ívají v poskytnutí finanční ?ástky p?vodci za p?evod na subparticipanta výnos? pocházejících z pohledávek uvedených v této dohod?, které z?stávají sou?ástí aktiv p?vodce.

23 Za ú?elem poskytnutí užite?né odpov?di p?edkládacímu soudu je třeba zaprvé posoudit, zda taková plnění spadají do p?sobnosti sm?rnice o DPH.

24 ?lánek 2 odst. 1 písm. c) sm?rnice o DPH stanoví, že p?edm?tem DPH jsou poskytnutí služby za úplatu uskute?né v rámci ?lenského státu osobou povinnou k dani, která jedná jako taková.

25 V tomto ohledu je třeba p?ipomenout, že poskytnutí služby se uskute?uje „za úplatu“ ve smyslu tohoto ustanovení, a podléhá proto DPH, pokud existuje p?ímá souvislost mezi poskytnutou službou a protihodnotou, kterou obdržela osoba povinná k dani. Taková p?ímá souvislost existuje, pokud je mezi poskytovatelem a p?íjemcem právní vztah, v rámci n?hož jsou vzájemn? poskytnuta plnění, p?í?emž odm?na obdržená poskytovatelem p?edstavuje skute?nou protihodnotu služby poskytnuté p?íjemci (rozsudek ze dne 22. ?íjna 2015, Hedqvist, C?264/14, EU:C:2015:718, bod 27 a citovaná judikatura).

26 V projednávaném p?ípad? ze skute?ností obsažených ve spise p?edloženém Soudnímu dvoru vyplývá, že v rámci subparticipační dohody se subparticipant a p?vodce navzájem zavazují, pokud jde o prvního z nich, k tomu, že poskytne p?vodci finanční ?ástku, a pokud jde o druhého, k tomu, že p?evede na subparticipanta výnosy pocházející z pohledávek specifikovaných v uvedené smlouv?, p?í?emž dluhové cenné papíry z?stávají sou?ástí jeho aktiv. P?vodce je p?íjemcem služby za protiplnění, které odpovídá rozdílu mezi odhadovanou hodnotou výnos? z pohledávek a výší finanční ?ástky zaplacené subparticipantem.

27 Je třeba mít tudíž za to – podobn? jak u?inila generální advokátka v bod? 40 svého stanoviska – služby poskytované subparticipantem na základ? takové subparticipační dohody, jako je dohoda, o kterou se jedná ve v?ci v p?vodním ?ízení, jsou poskytnutím služby „za úplatu“ ve smyslu ?l. 2 odst. 1 písm. c) sm?rnice o DPH.

28 Pro ú?ely ur?ení úplatné povahy poskytnutí služby není relevantní skute?nost, že takováto odm?na nemá formu zaplacení ur?ité provize nebo zvláštních poplatk? (rozsudek ze dne 22. ?íjna 2015, Hedqvist, C?264/14, EU:C:2015:718, bod 29 a citovaná judikatura). Z toho vyplývá, že v projednávaném p?ípad? nemá forma odm?ny vyplacené subparticipantovi vliv na úplatnou povahu jeho plnění.

29 Je pravda, že Soudní dv?r rozhodl, že subjekt, který odkoupí na své riziko rizikové

pohledávky za nižší cenu, než je jejich jmenovitá hodnota, neposkytuje služby „za protiplnění“ ve smyslu šesté směrnice Rady 77/388/EHS ze dne 17. května 1977 o harmonizaci právních předpisů členských států týkajících se daní z obrátu – Společný systém daní z přidané hodnoty: jednotný základ daní (Úř. věst. 1977, L 145, s. 1; Zvl. vyd. 09/01, s. 23), pokud rozdíl mezi jmenovitou hodnotou uvedených pohledávek a kupní cenou těchto pohledávek odráží skutečnou hospodářskou hodnotu dotčených pohledávek v okamžiku jejich postoupení (rozsudek ze dne 27. října 2011, GFKL Financial Services, C-93/10, EU:C:2011:700, bod 26), avšak to nic nemění na tom, že ve věci v původním řízení subparticipant neobdrží na vlastní riziko rizikové pohledávky za nižší cenu, než je jejich jmenovitá hodnota. Navíc, jak upřesňuje rovněž daňový úřad ve své odpovědi na otázky položené Soudním dvorem, s ohledem na zvláštnosti subparticipační dohody je obecně výše finanční částky poskytnuté původci určena odlišně od ceny zaplacené postupníkem za postoupení pohledávek.

30 Zadruhé je třeba zkoumat otázku, zda se na služby subparticipanta vztahuje pojem poskytnutí úroku ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH. V tomto ohledu je třeba úvodem připomenout, že osvobození od daní uvedená v čl. 135 odst. 1 směrnice o DPH jsou autonomními pojmy unijního práva, jejichž účelem je zabránit rozdílu v aplikaci režimu DPH mezi jednotlivými členskými státy (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 30 a citovaná judikatura).

31 Výrazy použité pro označení těchto osvobození je třeba vykládat striktně vzhledem k tomu, že představují odchylky od obecné zásady, podle níž je DPH vybírána z každého úplatného poskytnutí služeb uskutečněného osobou povinnou k dani (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 31 a citovaná judikatura).

32 Výklad těchto výrazů však musí být v souladu s cíli sledovanými uvedenými osvobozeními od daní a musí splňovat požadavky zásady daňové neutrality, která je vlastní společnému systému DPH. Toto pravidlo restriktivního výkladu tedy neznamená, že by měly být výrazy použité k vymezení osvobození uvedených v uvedeném ustanovení vykládány zprůměrně, který by vyloučil účinky těchto osvobození (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 32 a citovaná judikatura).

33 Pokud jde konkrétně o čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH, je třeba připomenout, že poskytnutí úroku ve smyslu tohoto ustanovení spočívá zejména v poskytnutí kapitálu za odměnu (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C-801/19, EU:C:2020:1049, bod 36 a citovaná judikatura).

34 V tomto ohledu z judikatury vyplývá, že i když je tato odměna v zásadě zajištěna prostřednictvím zaplacení úroků, jiné formy protiplnění nemohou bránit tomu, aby bylo plnění kvalifikováno jako poskytnutí úroku ve smyslu čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH. Soudní dvůr již totiž rozhodl, že financování koupě zboží předem za protiplnění spočívající v navýšení částky splácené příjemcem tohoto financování je finanční operací, která se podobá poskytnutí úroku, a je tudíž osvobozena od DPH na základě uvedeného ustanovení (v tomto smyslu viz rozsudek ze dne 15. května 2019, Vega International Car Transport and Logistic, C-235/18, EU:C:2019:412, body 47 a 48).

35 Krom? toho jsou pln?ní osvobozená od dan? podle uvedeného ustanovení definována v závislosti na povaze poskytovaných služeb, a nikoli v závislosti na poskytovateli nebo p?íjemci služby, takže uplatn?ní t?chto osvobození nezávisí na postavení subjektu, který tyto služby poskytuje. Dosah výrazu „poskytnutí [...] úv?r?“ obsažený v ?l. 135 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH nem?že být omezen pouze na p?jky a úv?ry poskytnuté bankovními a finan?ními institucemi (rozsudek ze dne 17. prosince 2020, Franck, C?801/19, EU:C:2020:1049, body 34 a 35, jakož i citovaná judikatura).

36 V projednávaném p?ípad? – s výhradou ov?zení, které provede p?edkládající soud – je patrn? služba, kterou poskytuje subparticipant p?vodci na základ? dohody uzav?ené mezi nimi, tvo?ena jediným pln?ním, které spo?ívá p?edevším v poskytnutí kapitálu za odm?nu. Je t?eba zkoumat, zda má taková služba, posuzovaná jako celek, povahu poskytnutí úv?ru ve smyslu ?l. 135 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH.

37 Jak bylo up?eseno v bod? 26 tohoto rozsudku, subparticipa?ní dohoda vede v tomto ohledu od okamžiku jejího uzav?ení k poskytnutí kapitálu p?vodci za odm?nu, která spo?ívá v rozdílu mezi kapitálem poskytnutým p?vodci a ?ástkami obdrženyými subparticipantem v době platnosti subparticipa?ní dohody z titulu výnos? pocházejících z pohledávek uvedených v této dohod?. Vzhledem k tomu, že pohledávky z?stávají sou?ástí aktiv p?vodce, nemá subparticipant právo podat proti tomuto p?vodci žalobu v p?ípad? nespln?ní závazk? ze strany dlužník? dot?ených pohledávek.

38 Okolnost, že subparticipant je vystaven potenciálním ztrátám, a nese tedy úv?rové riziko, je vlastní každé operaci poskytnutí úv?ru, p?i?emž není d?ležit?é, že toto riziko vyplývá z toho, že dlužníci nesplatili pohledávky, výnosy z nichž jsou na n?j p?evedeny, nebo z platební neschopnosti jeho p?ímého smluvního partnera.

39 Stejn? tak není pro kvalifikaci dot?ené subparticipa?ní dohody jako poskytnutí úv?ru rozhodující neexistence záruk ve prosp?ch subparticipanta. Opat?ení p?ijata ke zmírn?ní úv?rového rizika, která obecn? spo?ívají ve z?ízení hypote?ních nebo jiných záruk se totiž mohou lišit v závislosti na druhu financování a nemají zásadní povahu pro takovou kvalifikaci, p?i?emž tato kvalifikace závisí pouze na spln?ní dvou podmínek p?ipomenutých v bod? 33 tohoto rozsudku, a sice poskytnutí kapitálu a zaplacení odm?ny.

40 Skute?nost, že subparticipant nemá k dispozici žádnou žalobu proti p?vodci v p?ípad?, že dlužníci nesplatí pohledávky, výnosy z nichž jsou na n?j p?evedeny, a skute?nost, že dluhové cenné papíry z?stávají sou?ástí aktiv p?vodce nebo že p?vod kapitálu, který slouží k uspokojení subparticipanta, je uveden v subparticipa?ní dohod?, tudíž nemá vliv na zásadní povahu subparticipace, která spo?ívá ve financování p?vodních záp?jek.

41 Takový výklad pojmu poskytnutí úv?ru ve smyslu ?l. 135 odst. 1 písm. b) sm?rnice o DPH, který nezpochyb?uje zásadu da?ové neutrality, jež je vlastní spole?nému systému DPH, je v souladu s cílem sledovaným tímto ustanovením, který spo?ívá zejména v p?edcházení zvýšení ceny spot?ebitelských úv?r? (obdobn? viz rozsudek ze dne 10. b?ezna 2011, Skandinaviska Enskilda Banken, C?540/09, EU:C:2011:137, bod 21 a citovaná judikatura).

42 Vzhledem k výše uvedenému je třeba na položenou otázku odpovědět tak, že čl. 135 odst. 1 písm. b) směrnice o DPH musí být vykládán v tom smyslu, že pojem poskytnutí úvru ve smyslu tohoto ustanovení se vztahuje na služby poskytované subparticipanem na základě subparticipační dohody, které spočívají v poskytnutí finanční částky puvodci výmnou za vyplacení výnosů pocházejících z pohledávek uvedených v této dohodě, které zůstávají součástí aktiv puvodce.

K nákladům řízení

43 Vzhledem k tomu, že řízení má, pokud jde o účastníky puvodního řízení, povahu incidenčního řízení ve vztahu ke sporu probíhajícímu před předkládajícím soudem, je k rozhodnutí o nákladech řízení příslušný uvedený soud. Výdaje vzniklé předložením jiných vyjádření Soudnímu dvoru než vyjádření uvedených účastníků řízení se nenahrazují.

Z těchto důvodů Soudní dvůr (čtvrtého senátu) rozhodl takto:

Článek 135 odst. 1 písm. b) směrnice Rady 2006/112/ES ze dne 28. listopadu 2006 o společném systému daně z přidané hodnoty

musí být vykládán v tom smyslu, že

pojem poskytnutí úvru ve smyslu tohoto ustanovení se vztahuje na služby poskytované subparticipanem na základě subparticipační dohody, které spočívají v poskytnutí finanční částky puvodci výmnou za vyplacení výnosů pocházejících z pohledávek uvedených v této smlouvě, které zůstávají součástí aktiv puvodce.

Podpisy

* Jednací jazyk: polština.